

N:o 15.

Ank. till Riksd. kansli den 2 juli 1887, kl. 10 f. m.

Konstitutionsutskottets utlåtande, i anledning af väckt motion rörande ändringar i och tillägg till §§ 9, 19, 26 och 43 riksdagsordningen.

I en inom Andra Kammaren väckt, till utskottet öfverlemnad motion, n:o 128, har herr F. G. Janson i Carlshed, med hvilken herr Axel Edv. Peterson i Hamra instämt, under förmälan, att det, enligt hans förmenande, vore en »betänkelig oegentlighet, att en person, hvilken i sin egenskap af Konungens rådgifvare hade ett betydligt inflytande på viktiga riksdagsärendens förberedande behandling, tillika såsom folkrepresentant utöfvade ett omedelbart och direkt inflytande på ärendenas afgörande inom Riksdagen», föreslagit, att Riksdagen måtte antaga sådana förändringar i och tillägg till ofvan nämnda paragrafer i riksdagsordningen, »att ledamot af statsrådet ej måtte kunna till riksdagsman utses eller såsom sådan fungera.»

Utskottet kan icke finna något giltigt skäl, på grund hvaraf ledamot af statsrådet mer än hvarje annan svensk medborgare, som enligt grundlagen är i åtnjutande af valrätt och valbarhet, skulle vara i saknad af rättighet att kunna till riksdagsman väljas och lika litet synes utskottet skäl vara för handen till antagande af en grundlagsbestämmelse, hvarigenom

Bih. till Riksd. Prot. 1887. B. 3 Saml. 11 Häft.

riksdagsman, som varder till statsråd utnämnd, skulle i följd af utnämningen förlora sin riksdagsmannarätt; hvadan utskottet hemställer,

att herr Jansons motion måtte lemnas utan afseende.

Stockholm den 30 juni 1887.

På utskottets vägnar:

MAGNUS HALLENBORG.
